

buiten band

Jaargang 38 – Zomer 2019
Uitgave van de Vereniging
van voormalig medewerkers ANWB
Lid van het NVOG

Colombia op-en-neer

Jaarverslag 2018 en ALV 2019

Orchideeën Hoeve en Woudagemaal

Kijk ook voor informatie op www.vg-anwb.nl

Colofon

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie:

Luc van der Woude, hoofdredacteur
Jos Vroomans
Annette Notenboom
Mieke Geursen
Chris Soudan
buitenband@vg-anwb.nl

Bijdragen van:

Joop Karsemeijer
Aad van der Poel
Beno Koens
José Noordman
Eric Grootmeijer
Greta Zaaier

Fotoreportage:

Mieke Geursen
Jos Vroomans

Vormgeving:

Chris Soudan
vormgeving@vg-anwb.nl

Puzzel:

Hans Middelraad
puzzel@vg-anwb.nl

Kopij volgend nummer:

Uiterlijk voor 26 juli 2019 naar:
buitenband@vg-anwb.nl

Redactioneel

Van de hoofdredacteur

Iedere dag weer stuit ik op de grote verandering, die we meemaken op het gebied van persoonlijke bereikbaarheid. Analoge systemen om berichten door te sturen kennen we als rooksignalen van eeuwen terug, maar ook als seinpalen tijdens Napoleon's regime rond 1800. Deze telegrafiepalen werden doorontwikkeld tot elektrische telexapparaten rond 1920 en anno de jaren 2000 sturen we ieder voor zich persoonlijk en zonder tussenkomst van een postkantoor of ander analoog verwerkend bedrijf onze berichten. Ja, briefpost kan nog steeds, maar hoe lang en tegen welke prijs. Digitaal kan het al lang, sinds 1971, via e-mail, maar ook WhatsApp, Twitter en andere berichten-systemen zijn er nu talloze. En dat gaat tegenwoordig allemaal via het internet, zo mogelijk draadloos. Ook de VG-ANWB en dus u als lid ervan, ontkomt daar niet aan. Enkele cijfertjes laten het volgende zien: Er zijn 76 leden zonder e-mailadres, dat is 9,2% van de onderzochte set van 826. Er zijn 191 leden (22,3%) van 80 jaar of ouder. Hiervan hebben er 54 geen e-mailadres. Dat houdt in

dat een kleine 20 leden jonger dan 80 jaar geen e-mailadres (ook geen internet?) heeft of heeft willen delen met de VG-ANWB.

Dat er 80-plussers zijn zonder digitale belangstelling is vaak begrijpelijk, maar ook voor hen is het jammer om die enorme (digitale) wereld van kennis en entertainment af te zweren. Wat de VG-ANWB betreft, is het jammer, dat ze geen toegang hebben tot interessante delen van onze website www.vg-anwb.nl. Het gebruik van een e-mailadres is namelijk vereist voor toegang tot die afgeschermdede gedeelten. Lees op pagina 14 in dit blad wat er bijvoorbeeld zoal is te vinden aan nieuwe onderwerpen.

Tenslotte is de toekomst niet zonder e-mailadres weg te denken, ook al vanuit kosten oogpunt en snelheid van werken. Als u er nog altijd niet toe gekomen bent uw e-mailadres aan ons door te geven, doe dat dan alsnog. Het is voor iedereen profijtelijk.

Rest me nog om u een mooie zomer toe te wensen.

Luc van der Woude

Inhoud

Redactioneel	2	Verslag excursie Woudagemaal	12
Van de voorzitter	3	Nostalgie WW-station 't Harde	14
Wegwijs bij de VG-ANWB	3	Website nieuws	14
Vrij en Werk	4	Vaartocht Zeeland	15
Annette's Allerlei	6	RCP-nieuws	16
Column Joop Karsemeijer	7	Presentatie RCP-er Ellen	16
Onvergetelijke herinnering	8	Vitaal Henk Haarsen	17
Jaarverslag 2018	10	Pensioen en Zorg - Beno Koens	18
Presentatie Hans Deijns	11	Ledensecretariaat	19
Verslag ALV 2019	12	Puzzel	20

Van de voorzitter

De ALV van 12 april was een zeer prettige bijeenkomst met een vlot verloop en met een bijzonder prettige en interessante presentatie vooraf door ons lid en voormalig Bonds-presentator Jan Roos. Afgelopen jaar met pensioen gegaan op 13 april, had Jan zichzelf beloofd een jaar lang geen verplichtingen aan te gaan. Gelukkig maakte hij voor ons een uitzondering en ging een dag eerder aan de slag.

De vergadering zelf kende weinig heikele kwesties, zodat alles vlot gepasseerd en goedgekeurd kon worden. Elders in dit blad ga ik meer inhoudelijk op deze vergadering in. Hier nog vermelding van een paar punten, ook als mededelingen op de ALV genoemd. Allereerst te vermelden is de aanpassing van het Huishoudelijk Reglement. Dit legt nu ook de regels vast, die we volgens de privacywetgeving moeten volgen, zoals het document 'Toestemming Gebruik Persoonsgegevens'. De gegevens van leden mogen we zonder hun expliciete toestemming niet meer gebruiken. Dan mogen we alleen nog

de Buitenband, de code voor toegang tot de website en de factuur voor de contributie toesturen, maar geen uitnodigingen of andere informatie. Dus leden, die ons dat formulier nog niet hebben teruggestuurd, verzoeken we dat alsnog te doen!

Alle zittende bestuursleden zijn opnieuw benoemd, met dank aan de ALV voor het gestelde vertrouwen. Ikzelf had dit jaar willen stoppen, maar een nieuwe voorzitter heb ik nog niet kunnen vinden. Tot er een opvolger is zal ik me blijven inzetten.

Met de versterking van het bestuur door Hans Deijns zij we erg blij. Hij gaat de coördinatie van de Evenementen overnemen van Annette Nootenboom en samen met haar en met Jacques van 't Riet een Evenementencommissie vormen. Daar gaan ongetwijfeld mooie plannen uit voortkomen, waar u aan het eind van dit jaar meer van gaat horen.

Eén van mijn stokpaardjes is de faciliteitenregeling, de kortingsregeling voor ANWB-producten en -diensten. Bij de ANWB-

directie blij ik pleiten om deze regeling te verbeteren voor leden, die er nu buiten hun schuld buiten vallen. Hopelijk kan ik over het komende overleg gunstig berichten. Een mooi bericht voor de onderhandelingspositie van gepensioneerden in het overleg met de overheid, pensioenfondsen en zorg- en welzijnsinstanties, is de fusie van onze koepelorganisatie NVOG met het KNVG. Nadat deze clubs zich een tiental jaren geleden van elkaar hadden afgesplitst, zijn de meningsverschillen van indertijd nu weer overkomen. Ook voor de financiën van onze vereniging is dat voordelig. Per fusiepartner leidt dat tot halvering van de organisatiekosten, met als gevolg een sterke reductie van de contributie voor alle aangesloten lid-verenigingen. Tenslotte nog de voortschrijdende digitalisering van de VG-ANWB. Nu al gaat ook bij ons steeds meer informatie en correspondentie per e-mail of via onze website. Ook uitnodigingen voor excursies en zendingen zoals de stukken voor de ALV, die nu per post heel wat tijd, geld en inspanningen vergen, willen we digitaal, via e-mails of onze website gaan versturen. Voor degenen, die dat niet kunnen of willen, zullen we een geschikte oplossing zoeken. Dit blad blijft u in ieder geval gedrukt en per post krijgen.

Dick Kooman, voorzitter VG-ANWB
voorzitter@vg-anwb.nl

Wegwijs bij de VG-ANWB

Adres vereniging VG-ANWB:

Secretaris VG-ANWB
Goudenregenzoom 122
2719 HD Zoetermeer
Tel. 079-8886210

secretaris@vg-anwb.nl

Bankrekeningnummer:

NL 47 INGB 0003 8160 27

ten name van: Vereniging van voormalig medewerkers ANWB

Handelsregister: KVK 40409787

Adres ledensecretariaat,

berichten, regiocontacten, activiteiten, evenementen, e.d.:

Ledensecretariaat VG-ANWB
Koninginnelaan 49
2281 HB Rijswijk (ZH)

Bestuur:

Voorzitter: Dick Kooman
voorzitter@vg-anwb.nl

Vice-voorzitter: Jaap de Wever
vice-voorzitter@vg-anwb.nl

Secretaris: Frank Twiss
secretaris@vg-anwb.nl

Penningmeester: Bert Nollen
penningmeester@vg-anwb.nl

Coördinatie Ledensecretariaat:

Mieke Geursen
Rolf van der Loo

Regiocontactpersonen:

Gerard de Regt

Coördinatie Ledensecretariaat:

Rolf van der Loo, tel. 070-3992077

Mieke Geursen, tel. 071-5616421

ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Assistentie ledensecretariaat:

Anneke de Regt-Julsing,
aanmelding bijeenkomsten, excursies, etc.

Agnes Brugmans,
bijhouden, beheren ledenbestand

Ellen Natzijl,
attenties voor jubilea, huwelijken

Maritza Vroomans,

ledenwerving en back-up voor Agnes
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Coördinatie regiocontactpersonen:

Gerard de Regt
coördinatie-rcp@vg-anwb.nl

Activiteiten:

Annette Notenboom
activiteiten@vg-anwb.nl

Fotografie:

Jos Vroomans
Thijs Tuurenhout
Mieke Geursen
fotografie@vg-anwb.nl

Website www.vg-anwb.nl:

Beheer: Luc van der Woude
webmaster@vg-anwb.nl

Berichten: Jos Vroomans
webredactie@vg-anwb.nl

Buitenband:

Zie colofon op pagina 2.

De VG-ANWB is betrokken bij:

Pensioenfonds ANWB
www.pensioenfondsanwb.nl

en is lid van:

NVOG, Nederlandse Vereniging van Organisaties van Gepensioneerden
www.gepensioneerden.nl

Vrij & Werk

Rot op met die geraniums! (2)

Is de titel van een voorstelling, waarin schrijver/acteur Maarten Spanjer en Motions-zanger Rudy Bennet een ode brengen aan de sixties. Beiden behoren inmiddels tot een generatie die van het welverdiende pensioen mag genieten. Toch maken ze ons zo duidelijk dat er nog geen haar op hun hoofd aan denkt om het rustig(er) aan te gaan doen. Herkenbaar? Voor mij in elk geval wel, want ofschoon het tempo een beetje is aangepast aan de leeftijd (het moet immers wel leuk blijven), blijf ik ook nog zo lang en zo ver mogelijk bij de vensterbank vandaan.

Putjes in de tafel

'Van wie heb je dat muzikale gevoel geërfd?', wordt me nog wel eens gevraagd. Ofschoon ik mijn vader nooit heb kunnen betrappen op enig gevoel voor ritme, moeten de genen die daarvoor verantwoordelijk waren toch bij hem vandaan zijn gekomen. Hij was tientallen jaren lid van het plaatselijke kerkkoor, terwijl ik mijn moeder hooguit wel eens een liedje op de radio mee heb horen mee neurien. Desondanks ben ik de enige van hun zeven kinderen die van muziek maken echt een hobby gemaakt heeft. Ritme zat er bij mij al vroeg in. Als kind kon ik bijna in vervoering raken bij het zien en vooral horen van een drumband. Er lid van worden zat er helaas niet in. De contributie zou een te zware aanslag op het beschikbare huishoudgeld doen. Bovendien woonden we toen een heel eind buiten het dorp, waardoor het bezoeken van de wekelijkse repetities met name in de winter een vrijwel onmogelijke opgave zou zijn geworden. Met de start van radio Ve-

ronica in 1960 kreeg mijn muzikale instinct een nieuwe impuls. Beatmuziek leek mij op het lijf geschreven, en ik trommelde dan ook mee met alles wat er op dat moment maar voor handen was. De putjes in onze eettafel zijn daar jarenlang de allesbehalve stille getuigen van geweest. In 1964, ik was toen twaalf, stond er genoeg op mijn spaarrekening om een heus drumstel aan te schaffen. Niettemin kostte het nog aardig wat moeite om mijn zuinig levende ouders ervan te overtuigen dat dit mijn ware passie was. Met de plechtige belofte dat ik het ontstane tekort door bollen te pellen zo snel mogelijk weer zou aanvullen, gingen ze overstag. Vanaf dat moment was het helemaal gedaan met de rust in huize Van der Poel.

Elke zaterdagmiddag schalde de top 40 zo hard mogelijk uit de radiospeaker en drumde ik er op los.

Bigband

Vanaf 1966 speelde ik ruim tien jaar lang in allerlei bandjes. Daarna eiste het verkrijgen van een eigen huis en het stichten van een gezin alle aandacht op. Het drumstel werd verkocht, maar muziek bleef wel mijn ding. Het zou tot 2014 duren, voordat ik de stokken weer ter hand nam. Eind 2013 had ik afscheid genomen als fulltime redacteur bij de KCK en ging het leven steeds meer in het teken van invullen van vrije tijd staan. Dat drummen hierin een rol ging spelen lag niet direct voor de hand. Dit leek iets uit lang vervlogen tij-

den. Tot mijn zoon me op een advertentie wees, waarin een orkest een drummer vroeg. Niet meteen iets wat bij een slagwerker met een rock & roll verleden past, maar het liet me niet los. Nadat ik de vacature een poosje op me had laten inwerken, besloot ik het erop te wagen. De eerste kennismaking met de Melody Makers was niet hoopgevend. Het veertien man tellende orkest, dat bestaat uit blazers en een ritmesectie, werd geleid door een strenge dirigent. Deze 78-jarige beroepsmuzikant legde me het vuur aan de schenen. Om beter aan zijn eisen te kunnen voldoen, meldde ik mij aan bij een muziekschool om me daar ritmes eigen te maken die bij jazz, blues en zuid-Amerikaanse nummers horen. Langzaam maar zeker groeide het zelfvertrouwen en kreeg ik steeds meer plezier in het spelen met deze bigband. De Melody Makers treden voornamelijk op in bejaardenhuizen en andere zorginstellingen. Ze bezorgen oudjes en patiënten een plezierige middag met muziek waarin ook een soort quiz is verwerkt. Door de titel van een nummer te raden, kunnen ze een prijsje winnen. Ik val nog steeds van de ene verbazing in de andere als zichtbaar door dementie aangetaste bejaarden uit hun afwezigheid ontwakten en feilloos de naam van zowel het gespeelde nummer als de originele uitvoerende weten te noemen. Het zal ongetwijfeld helpen dat wij veel muziek uit hun jeugd in ons repertoire hebben, maar toch...

Beatmuziek

Sinds 2016 is er naast de Melody Makers nog een tweede band waarin ik mijn muzikale lusten kan botvieren. Hoe dat ontstond, lijkt uit een jongensboek gehaald. Joyce van Dijk, redactie-assistente bij de KCK, was woonachtig in Noordwijk. Deze badplaats is een buurgemeente van Noordwijkerhout, het dorp waar ik ben opgegroeid. Doordat daar nog steeds een zus van mij woont, had ik gehoord dat de bloemenkiosk in de Noordwijkse vestiging

van Dirk van den Broek, werd gerund door Gijs de Wit. En laat dat nu de gitarist zijn, waarmee ik in mijn allereerste bandje zat. Om een lang verhaal kort te maken; na bemiddeling van Joyce, een regelmatige bezoeker van De Wit's bloemenzaak, ben ik opnieuw in contact gekomen met mijn toenmalige 'partner in crime'. In 2016 is ook hij met pensioen gegaan en sindsdien spelen we – aangevuld met een toetsenist en een basgitarist – weer samen in een bandje, luisterend naar de naam Attic4. Met een repertoire, dat bestaat uit een mix van eigen composities en nummers van onder andere de Beatles, de Stones en de Kinks, treden we regelmatig op. De verschillen met toen liggen voor de hand. Geen langharige kapsels meer en de hoeveelheid decibels is teruggebracht tot huiskamerniveau. Het plezier is er desondanks niet minder om. Niet alleen bij ons, getuige de vele positieve reacties bereiken we hier een breed publiek mee. Komende zomer is Attic4 een paar keer te gast op Camping Koningshof in Rijnsburg. En laat dat nu de plek zijn waar de KCK jarenlang caravans aan een praktijktest onderwierp. Hiermee is ook deze cirkel dus weer rond. Meer weten? Kijk op www.attic4.nl

*Aad van der Poel was van 1977 tot 2013 in vaste dienst bij de ANWB. Eerst als keurmeester op het keuringsstation Amsterdam, daarna gedurende negentien jaar als redacteur bij de Kampeer & Caravan Kampioen.

Annette's allerlei

Geen gesleep meer met liters frisdrank

Sinds een jaar ben ik in het bezit van een Soda Stream. Dat is een apparaat waarmee je door toevoeging van koolzuur zelf je bruiswater kunt maken. Gewoon de meegeleverde fles vullen met kraanwater, in het apparaat stoppen en op de knop drukken zodat het koolzuur in het water komt. Lekker goedkoop want kraanwater in Nederland is van goede kwaliteit en kost bijna niets.

Ik was voorheen een grootverbruiker van Spa rood maar vergat vaak de lege flessen weer in te leveren voor het statiegeld. Deze fles is verkrijgbaar in 1 en 2 liter flessen en gaat lang mee. Het is dus ook milieuvriendelijk, want je gebruikt daardoor minder plastic. Mocht u er toch een smaakje aan willen geven dan zijn er flesjes met siroop in diverse smaken te koop, zoals Cola, tonic of sinas. Zelf doe ik er een klein scheutje goede frambozensiroop door. Onbewust drink ik nu veel meer water en dat schijnt goed voor je gezondheid te zijn. Beter dan zoete kant-en-klaar frisdranken. De cilinder met koolzuur lever je weer in als die leeg is. Maar je kunt wel 60 liter bruiswater maken van een cilinder. Het is ook goed voor je rug want je loopt

niet meer te slepen met volle boodschappentassen met liters frisdrank.

Robots in de zorg

Robots nemen steeds meer taken van de mens over. In de auto-industrie zetten robots auto's in elkaar. Dat is al jaren het geval. Maar robots komen ook in het huishouden hun intrede doen. U kent wellicht

de robotstofzuiger al en de robotgrasmaaiër. Maar ook in de zorg wordt steeds meer de robot ingezet. Zo is er een levenschte poes voor demente bejaarden in gebruik. Vaak mag men in verpleegtehuizen het echte eigen huisdier niet meenemen. En toch is dat jammer want het aaien van een huisdier maakt dat uw hartslag rustiger wordt. De robotpoes reageert door bijvoorbeeld te miauwen en te kroelen. De patiënt wordt meer ontspannen en staat open voor sociaal contact. Dat kan positief werken op het medicijngebruik en helpen bij slaapproblemen.

Ook is er een soort rollator in gebruik die met sensoren de omgeving in de gaten houdt en ervoor zorgt dat de patiënt niet tegen obstakels aanloopt. Hij past zich zelfs aan aan de snelheid waarmee de gebruiker loopt.

Bij revalidatie kan deze robot geprogrammeerd worden met allerlei fysiotherapeutische oefeningen en hij houdt ook de vorderingen bij. Deze robot heeft ook een ingebouwd beeldscherm dat contact houdt met de hulpverlener.

In mijn huisartsenpraktijk zitten nu twee jonge huisartsen. Ik krijg per sms een code om door te klikken naar mijn zorgdossier, waarin bij voorbeeld mijn verwijsbrief en

afpraak voor de specialist staat. De eerste keer is het even wennen wellicht maar het werkt prima.

Ook digitaal contact met de huisarts op beeldscherm is al echt van deze tijd. Natuurlijk blijft contact van mens tot mens onmisbaar.

Tuinieren op oudere leeftijd

Nu we ouder worden kan het onderhoud van een tuin soms te veel worden. Gras maaien, onkruid wieden, de heg knippen, het kan soms te zwaar worden. Natuurlijk kun je de tuin betegelen, maar dat is weer niet goed voor de afvoer van het vele regenwater, dat de komende jaren te verwachten is. Dan kan een robotmaaier uitkomst bieden, maar je kunt ook je tuin ouderdomsvriendelijk maken met verhoogde borders, zodat je niet zoveel hoeft te bukken. De ligusterhaag kun je ook vervangen door een ander soort haag, die minder gesnoeid hoeft te worden. En plant eens winterharde vaste planten en minder perkgoed. Heesters die bloeien is zelfs nog een betere optie. Ik geniet al in het voorjaar van de camelia in de tuin. De rode lijkt wel een boeket rozen! Ook van de gele forsythia heb ik in de eerste maanden van het jaar veel plezier. Daarna komen de rododendrons in diverse kleuren en later de azaleas. Allemaal weinig onderhoud nodig en toch kleur in de tuin.

Ook siergrassen kunnen goed als bodembedekker worden gebruikt en je hebt minder last van onkruid. Knielen doe je natuurlijk met een schuimrubber matje zodat je je knieën spaart. Lukt knielen niet meer dan neem je gewoon een laag bankje om het werk zittend te doen. Natuurlijk kun je ook een paar maal per jaar de tuinman laten komen of de buurjongen een zakcentje laten bij verdienen.

Droge huid

Na het douchen kun je vaak een trekkerig gevoel hebben. De huid is droog en voelt strak aan. Ik kreeg voor mijn verjaardag een showerolie van Rituals cadeau. Heerlijk onder de douche en je huid wordt er niet droog van, zoals bij zeep. Wat ook goed helpt is je huid insmeren met babyolie als je nog onder de douche staat. Laat het even intrekken voordat je je afdroogt. De ouderwetse uierzalf staat ook in mijn kast. Prima tegen droge en ruwe voeten. En nog spotgoedkoop ook. Altijd zeep gebruiken bij het wassen is niet goed voor je huid. Van gewoon lauw water word je ook schoon. Natuurlijk verwen ik mezelf af en toe ook met een heerlijke bodylotion of crème. Bij voorkeur die grote potten van Rituals die nu ook in een navulling te koop zijn. En het is een welkom cadeautje om te geven of te ontvangen. Ook blij wordt ik van Bepanthen crème. Dit werd me ooit aangeraden door een verpleegster in het ziekenhuis.

Dingen van de dag column

Inburgeren

Sinds het voorjaar ben ik enigszins ontheemd. Mijn vaste plek voor de morgenkoffie is verdwenen. Waar eens een gezellig Italiaans restaurant was, staan nu de betonnen skeletten van toekomstige woontorens met penthouses en dure appartementen. Hier komt het Nieuwe Kijkduin, een All Season badplaats staat er ronkend op de internet-site van de projectontwikkelaar. Kijkduin is (was-moet je binnenkort dus zeggen) een klein, wat verouderd, badplaatsje bij Den Haag-Zuid. Er staat een hotel, er is een boulevardje met een pannenkoekenhuis, wat restaurantjes, een ijssalon en een draaimolen. De tijd heeft er een beetje stil gestaan. Zo'n plekje waar je met je kleinkinderen naar toe gaat. Twee van die restaurantjes, Turks en Italiaans, zijn van dezelfde eigenaar. Die heeft het zomer en winter druk met zijn vaste klanten: een gezelschap steeds grijzer en taniger wordende pensionado's. Zij drinken hun koffie of hun borreltje en kletsen met elkaar over nu en vroeger, hun kleinkinderen en hun al dan niet vermeende kwaaltjes. Het is een uitwisseling van kennis, ervaring en wijsheid van mensen, die tijd voor elkaar hebben. Maar nu heeft de tijd ons ingehaald. Het boulevardje raakt ontakeld, verschillende ondernemers hebben er de brui aan gegeven en de draaimolen is al twee keer verplaatst. Dit voorjaar is ook de Italiaan (mijn Italiaan) in vlammen opgegaan en de vaste bezetting daardoor op drift geraakt. Daardoor zijn wij nu bij de Turk terecht gekomen. Denk niet, dat dit zó maar gaat. Het is er kleiner en het heeft zijn eigen vaste gezelschap. Daar kom

je niet zo maar tussen; je moet er inburgeren. Nou, daar weten we tegenwoordig alles van! Bij mijn eerste bezoek kon ik gelijk aan de bak. 'Je zit op m'n plekkie...' zegt iemand tegen me. Het is een van ouderdom kromgetrokken man met een door zon en zeewind gelooid gezicht. Daarboven woekert een verwaaid pluizig kapsel. Ik zit er nog maar net; de koffie moet ik nog krijgen. Wat moet je dan zeggen? 'Kom er maar bijzitten, er is plek genoeg' zeg ik. 'Mijn vrouw moet er ook bij; die loopt met de hond op het strand' bepaalt hij de tafelschikking 'zij zit daar altijd (waar ik dus zit) en de hond op die stoel'. Ik kon er nog maar net bij, zo bleek. 'Mijn vrouw loopt beter dan ik, die zorgt dus voor de hond. Dan kan ik hier rustig mijn krantje lezen; dat doen we al twintig jaar zo'. 'Al twintig jaar?' reageer ik 'En altijd hier?' 'Ja jongen, altijd hier. Je moet niet te vaak veranderen in het leven. Daar word je alleen maar moe van. We zijn ook al zestig jaar met elkaar getrouwd. Nooit vreemd gegaan' Hij keek naar buiten: 'Ik niet tenminste... en zij waarschijnlijk ook niet, denk ik'. 'En nog steeds blij met elkaar?' vraag ik nieuwsgierig. 'Ach, blij, blij... weet je wat het is? Het is met een huwelijk hetzelfde als met schoenen: hoe langer je ze draag, hoe lekkerder ze je zitten'. Kennis, ervaring en wijsheid... Dat zit hier wel goed. Nu de koffie nog!

Joop Karsemeijer
johkars37@hotmail.com

Onvergetelijke herinnering

Even naar Colombia op-en-neer

Het moet ergens in de jaren tachtig geweest zijn, – internet, e-mail en mobiele telefoons bestonden nog niet – toen de Alarmcentrale een melding kreeg van een patiënte in Colombia. Dat was ook voor ons in die tijd nog een exotisch land, waaruit wij zelden een melding ontvingen.

Tegenwoordig heeft de Alarmcentrale een wereldwijd netwerk van lokale agenten, die alles ter plaatse kunnen organiseren, maar ten tijde van dit 'dossier' hadden we dit nog niet. De feiten, die wij gemeld kregen: Een meisje uit Haarlem van een jaar of twintig is met een Nederlandse vriend op een motorfiets verongelukt in de buurt van Pasto, een provincie stad in het zuiden van Colombia. Beiden lagen in het lokale ziekenhuis. Beiden met tenminste rugletsel. Beiden maakten deel uit van een groep Nederlandse ontwikkelingswerkers, die een project in die streek uitvoerden.

Zij verbleven daar enkele maanden.

Het meisje – laat ik haar Petra noemen – had een verzekering van een maatschappij waarvoor de Alarmcentrale de hulpverlening uitvoerde. De jongen, voor dit verhaal 'Henk', was verzekerd bij een maatschappij die haar hulpverlening bij Eurocross had georganiseerd. Eurocross is een concurrent van de Alarmcentrale. Voor beiden was de hulpvraag 'repatriëring en ziekenhuisopname in Nederland voor verdere behandeling'. Onmiddellijk was onze reactie om bij Eurocross na te gaan of zij erin geïnteresseerd waren om de krachten te bundelen en er één operatie van te maken om beide patiënten in één keer naar Nederland te halen. Maar Eurocross was niet geïnteresseerd en ging zich op 'hun' patiënt storten. Jammer, een gemiste kans volgens ons.

Vorbereidingen

Onze Medische Dienst, naar ik aanneem was dat hier Jan-Willem Das, legde contact met de behandelende arts in Pasto om het hele medische verhaal te horen. Dat ging alleen in het Spaans, want niemand daar sprak Engels. Na enige tijd, misschien wel een dag of twee was het duidelijk: verschillende wonden, kneuzingen en een gebroken arm. Maar ook, heel

belangrijk: een instabiele wervelfractuur ongeveer in het midden. Dit was gebleken via een röntgenfoto. Scan- of echo-apparatuur was er in de wijde omtrek van Pasto niet. Dus heel betrouwbaar was deze diagnose ook niet en misschien was er meer aan de hand. Het eenvoudige ziekenhuis kon niets anders doen dan Petra verplegen en plat laten liggen. Als je een patiënt met een instabiele wervelfractuur gaat vervoeren, loop je het risico op een dwarslaesie als je dat niet heel voorzichtig doet. Zij mocht in geen geval anders dan plat op haar rug liggen. Dus ook niet even naar de wc of onder de douche. Hiermee was de manier van repatriëren bepaald: per stretcher, op een vacuüm matras (die geeft een grote mate van stabiliteit), onder begeleiding van een verpleegkundige met aan- en afvoer per ambulance.

Probleem

Stretchers (brancards) kunnen bij grote vliegtuigmaatschappijen geboekt worden, zoals KLM, Lufthansa, British Airways, enzovoort. Dan worden er negen stoelen geblokkeerd voor de stretcher, die vast over drie stoelen gemonteerd wordt. De overige stoelen zijn voor de begeleiders met hun apparatuur. De uitdaging was echter

dat geen van de genoemde maatschappijen op Pasto vloog. Vanuit Pasto ging dagelijks een paar keer een lokale maatschappij naar Bogotá met een klein vliegtuig en ambulancevliegtuigen waren niet voorhanden in Colombia. Vanuit Bogotá vlogen British Airways naar Londen en de Lufthansa naar Frankfurt. Van die plaatsen naar Amsterdam was dan verder niet moeilijk. Het grootste probleem was dus om Petra op een verantwoorde manier van Pasto naar Bogotá te krijgen.

Het vervoer

Over de weg was dat niet te doen: 850 km over matige wegen, waarschijnlijk meer dan een dag rijden. Dan maar naar Quito in Ecuador. Dat was 330 km en zo'n 7 uur over de 'Pan American Highway', een deel van de weg van Alaska naar Vuurland. De KLM vloog meerdere keren per week op Quito. Dat leek doenlijk. De KLM-route naar Amsterdam ging via Aruba. Het traject Quito-Aruba bleek makkelijk te boeken, ruimte genoeg. Maar het deel Aruba-Amsterdam bleek lastiger. Dat traject zit altijd vol. Wij kozen voor de optie Pasto-Quito per ambulance, dan overnachten in een ziekenhuis in Quito, vervolgens Quito-Aruba per KLM, dan twee

nachten in het hospitaal op Aruba en dan Aruba-Amsterdam weer per KLM. Tenslotte per ambulance naar Haarlem, waar opname geregeld zou moeten worden. Waarom geen drie nachten in het ziekenhuis in Quito? Met de optie van een paar nachten in het 'Nederlandse' ziekenhuis op Aruba zou het voor iedereen makkelijker zijn qua communicatie en vermoedelijk ook beter qua medisch niveau. Aldus geschiedde. Maar toen kwam de volgende uitdaging: wij kregen vanuit Den Haag het ambulancetraject van Pasto naar Quito maar niet georganiseerd. Er was niemand in Pasto, die daarover een beslissing durfde te nemen. Daardoor dreigde het hele plan in duigen te vallen. Inmiddels waren er al vluchten vastgelegd, Antoinette, de verpleegkundige vrijgemaakt en aan mij de eer gegeven om de verpleegkundige onderweg te assisteren. Op intercontinentale vluchten en bij ingewikkelde repatriëringen ging er altijd iemand van de hulpverlening mee. Op een zeker moment heb ik aangegeven dat ik die ambulance wel ter plaatse zou regelen, want dat leek mij veel makkelijker dan helemaal vanuit Nederland. Ik schatte dat ik daarvoor misschien wel twee dagen nodig had. Ik wist het ook niet.

Op pad

Antoinette en ik vertrokken op een maandag met Lufthansa via Frankfurt en Puerto Rico naar Bogotá. Dat was een lange reis en 6 uur tijdsverschil. Daar een hotel in en de volgende ochtend weer door met een lokale vlucht naar Pasto. Ik was al eens eerder in Bogotá geweest en raakte toen zeer onder de indruk van het Museo del Oro. Daarin liggen ontelbare precolumbiïaanse gouden kunstwerken. Dus op mijn voorstel zijn we op dinsdag vroeg opgestaan, met een taxi naar het museum gescheurd, door de collectie gerend en met de tong op de knieën – Bogotá ligt op 2.600 m hoogte, dus ijle lucht – weer met de taxi naar de luchthaven gesjeesd.

Ter plaatse

Toen ik bij de landing in Pasto vanuit de DC3 naar buiten keek, kreeg ik een echt Kuifje-in-Amerika-gevoel. De landingsbaan lag op een berg met een platte top. Aan de voet van de berg lag het oerwoud en het wrak van een vliegtuig dat de landingsbaan kennelijk ooit had gemist. Zo niet ons vliegtuig. Bij aankomst stonden enkele collega's van Petra en Henk ons op te wachten. Zij zouden ons bijpraten en ons naar het hotel en naar het ziekenhuis brengen. Eén van de collega's bleek getrouwd met een Argentijnse. Met haar

raakte ik aan de praat en al gauw bleek dat zij de voorzitter was van het lokale Colombiaanse Rode Kruis. Ik zag een bal voor open doel. Kon zij misschien voor een ambulance voor het vervoer naar Quito zorgen? Dat kon zij ('graag') en waarvoor ik een dag of twee had uitgetrokken, kon in een kwartier geregeld worden. Soms moet je geluk hebben.

De patiënte

Toen wij ons bij de patiënte meldden, bleek dat Henk al enkele dagen eerder was vertrokken. Petra was boos, dat wij 'er zo lang over hadden gedaan om de repatriëring te organiseren'. Wij hebben het allemaal uitgelegd, maar met matige acceptatie van Petra. Achteraf bleek dat Eurocross tegen de ontwikkelingsmedewerkers had gezegd dat zij voor vervoer van Henk naar Bogotá moesten regelen en dat Eurocross het vanaf daar zou overnemen. Ja, zo kan ik het ook. De ontwikkelaars hebben uiteindelijk door omkoping de lokale maatschappij zover gekregen om enkele stoelen uit het vliegtuig te schroeven, waarna Henk met een stretcher op de vloer werd neergelegd – los! Dat had ook heel fout kunnen aflopen als er wat turbulentie was geweest.

En nu terug

Op donderdagochtend vroeg vertrokken Antoinette, Petra en ik met een mooie ambulance van het Colombiaanse Rode Kruis – met niets anders dan een brancard erin – naar Quito. In de tussentijd hebben wij ons voornamelijk met de patiënte beziggehouden en ook nog iets van de stad gezien. Op het tv-nieuws was te zien dat rebellen, die tegen het Colombiaanse leger streden, erg actief waren in het oerwoud rondom Pasto. We hebben het Petra maar niet verteld. Tegen een uur of twaalf kwamen wij bij de grens met Ecuador aan, maar deze ging net dicht. De slagboom was gesloten, want het was lunchtijd. Ruim een uur later mochten we de grens passeren na veel vragen van wat wij kwamen doen en zo.

Overnachting in Quito

Opname in de privé Clinica Pinchincha in Quito was door Den Haag al geregeld, zodat wij werden verwacht. Antoinette zou op de kamer bij Petra blijven die nacht en ik nam een hotel om de hoek. Nog even checken of de ambulance naar de luchthaven voor de volgende vrijdagochtend al was geregeld en dat bleek zo. De rit naar de luchthaven en het inchecken was probleemloos en de stretcher was ingebouwd. Het is gek wat het met je doet als je na zo'n avontuur, begroet met een vriendelijk 'goedemiddag', op 'Nederlandse bodem' in het KLM-vliegtuig binnenkomt. Vooral Petra was daardoor geëmotioneerd. Een paar uur later werden wij vrolijk en gastvrij op de zonnige Beatrix Luchthaven in de gezellige tropische variant van het Nederlands onthaald door de bemanning van de Arubaanse ambulance. Deze zou ons naar het Horacio Oduber Hospitaal bij Oranjestad brengen.

Tussenstop Aruba

Bekend terrein voor mij. Ook dat was allemaal intussen door Den Haag geregeld. Antoinette bleef ook daar weer bij Petra, maar, wetende dat zij in het 'Nederlandse' Hospitaal in goede handen was, konden wij dat weekend toch ook een beetje pasagieren. Te meer daar mijn zwager en schoonzus op Aruba woonden. Zij waren zeer verrast dat ik een weekendje 'langs kwam'. Op zondagavond vertrokken wij vanaf Aruba om op maandagochtend op Schiphol aan te komen. Daarna met de ambulance naar Haarlem en de overdracht aan de ontvangende arts en afscheid van Petra.

Tenslotte

Toen ik haar een paar dagen later belde om te horen hoe het met haar ging, vertelde zij mij dat door een scan bleek dat zij niet één wervelfractuur had, maar DRIE. Dat kon het ziekenhuis in Pasto niet zien omdat zij niet over de goede apparatuur beschikten. Als wij Petra niet zo zorgvuldig en consequent liggend hadden vervoerd, was de kans groot geweest dat zij tijdens de reis een dwarslaesie zou hebben opgelopen. Haar eerdere boosheid was omgeslagen in dankbaarheid, want zij realiseerde zich dit goed. Ik ga ervan uit dat Petra er geen blijvende nadelige gevolgen meer aan heeft overgehouden.

Eric Grootmeijer,
ooit hulpverlener bij de Alarmcentrale

Jaarverslag 2018 van de Vereniging van

De vereniging

De vereniging groeit langzaam naar boven de 800 leden. In januari 2018 waren 788 leden ingeschreven, op 31 december 2018 waren het er 821. Er meldden zich 63 nieuwe leden aan, 17 leden en 1 partner ontvielen ons in 2018.

Bestuursaangelegenheden

De ALV werd bezocht door 69 leden. Het bestuur vergaderde in 2018 weer vijf keer. Willem Amons treedt af als coördinator RCP. Er is nog steeds een vacature voor de bestuursfunctie Coördinator Evenementen. Annette Notenboom is bereid om met de ondersteuning van vrijwilligers haar werk voor de evenementen te blijven doen.

Rolf van der Loo, Jaap de Wever en Gerard de Regt stellen zich kandidaat als bestuurslid en worden vervolgens benoemd. Dick Kooman, Frank Twiss, Bert Nollen en Mieke Geursen worden bij acclamatie herbenoemd.

Inmiddels zijn de werkgroepen aan de slag gegaan. Onder andere wordt het ledensecretariaat ondersteund door vrijwilligers en een andere werkgroep is op zoek gegaan naar een nieuw systeem voor het beheer en administratie van leden en de financiën. Ook heeft een werkgroep een voorstel voor een betere naam voor de vereniging: Vereniging van voormalig medewerkers ANWB. Hiervoor zal een statutenwijziging noodzakelijk zijn. Ook het logo zal gewijzigd worden. De Algemene Leden Vergadering stemt in met de naamswijziging. De oude afkorting VG-ANWB blijft bestaan als werknaam, omdat deze op veel plekken in systemen gebruikt wordt en een onevenredige inspanning kost om dat overal aan te passen.

De nieuwe website is actief. Hij is flexibeler en kan beter aan de huidige wensen en verwachtingen van leden en aan de privacy-eisen tegemoet komen.

De faciliteitenregeling bij de ANWB staat onder druk, met name door de hoge fiscale afdracht sinds enige jaren. De VG-ANWB pleit ervoor een groter deel van vlak voor hun pensioen uit dienst getreden of ontslagen medewerkers, die langer dan 10 jaar in dienst waren, ook hiervoor in aanmerking te laten komen. Vanwege de genoemde fiscale druk heeft de ANWB besloten alleen enige schrijvende gevallen uit deze groep daarvoor in aanmerking te laten komen.

Naast het reserveren van gelden worden ideeën besproken om het jubileum te vieren. Extra excursies hebben geen voorkeur, omdat daar slechts een deel van de leden gebruik van maakt. Gedacht wordt aan een manier om wat meer van de historie onder de aandacht te brengen.

Ledensecretariaat

Mieke Geursen en Rolf van der Loo van het ledensecretariaat worden nu ondersteund door een aantal vrijwilligers: Agnes Brugman,

Anneke Julsing, Ellen Natziyl en Maritza Vroomans. Hans Middelraad verzorgt de puzzels achterop de Buitenband.

Een belangrijke activiteit van het ledensecretariaat is het (laten) bezorgen van bloemstukken bij leden die een verjaarsdags- of huwelijksjubileum vieren en bij zieke leden. In 2018 zijn in totaal 304 bloemstukken bezorgd, waarvan 104 voor huwelijken en 164 bij verjaardagen. Bij het overlijden van een lid of diens partner zijn in 2018 13 rouwstukken bezorgd. De overige bloemstukken zijn bij bijzondere gelegenheden bezorgd, zoals ziekte. Het gebeurt veelal in samenwerking met of soms door RCP-ers, die 35 bloemstukken voor huwelijksjubilea en 60 voor verjaardagen verzorgden. Het ledensecretariaat gaf weer veelvuldig ondersteuning aan de andere bestuursleden bij de organisatie van de diverse activiteiten van de vereniging.

Nieuwjaarsbijeenkomsten

In 2018 werden de gebruikelijke vier bijeenkomsten gehouden. Op het Hoofdkantoor van de ANWB kwamen 87 deelnemers, in Assen 53, in Gilze-Rijen 62 en in Apeldoorn 43. Tijdens de Nieuwjaarsreceptie op 11 januari op het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag gaf Lidwien Suur, lid van de ANWB-hoofddirectie, een inleiding over de stand van zaken bij de ANWB. Haar boodschap was, dat het de goede kant opgaat met de ANWB. De voorzitter van de VG-ANWB Dick Kooman schetste de ontwikkelingen binnen de vereniging, met een terugblik op 2017 en een vooruitblik op 2018. Op de nieuwjaarsrecepties in het land, waar geen leden van de ANWB-directie aanwezig zijn, nam Dick het ANWB-verhaal op in zijn presentaties.

Na de officiële toespraken ontstond een gezellige sfeer en vonden vele levendige gesprekken plaats. Het organiseren van deze nieuwjaarsrecepties blijft een belangrijk onderdeel van de activiteiten van de VG-ANWB om de leden mogelijkheden te bieden elkaar in een ontspannen sfeer te ontmoeten. Bovendien zijn deze bijeenkomsten bedoeld om vanuit de ANWB en vanuit de VG-ANWB belangrijke ontwikkelingen van het afgelopen jaar en voor het komende jaar te communiceren.

Regiocontactpersonen (RCP-ers)

Naar aanleiding van de brainstorm in 2017 zijn onder leiding van bestuurslid Gerard de Regt begin 2018 in 4 regionale bijeenkomsten plannen ontwikkeld om het werk van de RCP-ers anders op te zetten, met een grotere rol voor hen in de communicatie en betere bekendheid voor de leden in alle regio's met het RCP-stelsel en hun contactpersoon. Belangrijkste taak blijft het contact zoeken met leden, zowel bij heuglijke als bij treurige gelegenheden, per telefoon of met een bezoek, e.e.a. in samenwerking met het ledensecretariaat.

Op de jaarlijkse najaarsbijeenkomst van RCP-ers in De Bilt werd uitgebreid gediscussieerd over het nieuwe beleid en hoe dit het beste in de praktijk gebracht kan worden.

Wegens overlijden is Wim Philips, RCP-er in de regio Rotterdam, ons in 2018 ontvallen. Carla Booden moest haar RCP-schap voor de regio rond haar woonplaats Bussum opgeven wegens toenemende mobiliteitsproblemen. Voor hen konden nog geen vervangers worden gevonden.

Excursies

In 2018 hebben drie excursies plaatsgevonden, waarvan de technische excursie naar de 2e Maasvlakte op 26 april zo'n groot succes was, dat er een tweede bezoek georganiseerd werd op 25 mei. Zo konden in totaal 203 leden met partners de Maasvlakte bezoeken. Op 20 juni was de stadswandeling naar Leeuwarden met 75 deelnemers en op 24 augustus waren er 154 deelnemers aan de boottocht vanuit Arnhem naar Doesburg, waar het goed uitgeruste grote schip wel grote moeite had om bij de lage waterstand zijn weg te vinden.

Financiën

Het boekjaar 2018 werd positief afgesloten met een stijging met € 49,- van de algemene reserve. Daarbij werd voor het lustrumjaar 2019 nogmaals € 2500 gereserveerd. De RCP-kosten lagen iets hoger ten gevolge van de ambitieuzere invulling van de RCP-activiteiten, met meer bezoeken aan de leden. De kosten van de nieuwjaarsbijeenkomsten en de excursies bleven binnen de begroting, waarbij ook de kosten van het extra bezoek aan de Maasvlakte konden worden opgevangen.

Contacten met de ANWB

De VG-ANWB overlegt periodiek met de ANWB-directie en de afdeling HRM, steeds in een goede open sfeer. We zijn erg blij met de samenwerking en de ondersteuning van diverse afdelingen van de ANWB. Mede hierdoor en met de financiële ondersteuning van de ANWB is de VG-ANWB in staat zoveel voor de leden te organiseren.

Het behouden en zo mogelijk verbeteren van de voordelen, die veel van onze leden van de ANWB krijgen, staat steeds op de agenda van de gesprekken. Het bestuur stelt de open gesprekken zeer op prijs en stelt alles in het werk om de samenwerking op deze wijze voort te zetten.

De Buitenband

Het Verenigingsblad de Buitenband is in 2018 vier keer verschenen.

Met de nieuwe hoofdredacteur Luc van der Woude zijn vernieuwingen doorgevoerd, mede om meer ruimte te geven aan de zich verder ontwikkelende werkwijze van de regionale contactpersonen.

voormalig medewerkers ANWB

Het aantrekkelijk houden van het blad ook voor de nieuwe generatie blijft een groot aandachtspunt.

Website

Webbeheerder Luc van der Woude heeft in 2018 de website www.vg-anwb.nl verder ontwikkeld. Ook hier zijn de privacy-eisen en het aantrekkelijk zijn ook voor een jongere lichte leden aanleiding geweest voor de verbeteringen.

Pensioenfonds ANWB

De VG-ANWB wordt vertegenwoordigd in het Verantwoordingsorgaan door Ton Groenewege en Jaap de Wever. Bert Nollen is de VG-ANWB-vertegenwoordiger in het bestuur van het Pensioenfonds. Deze vertegenwoordigers behartigen met name de belangen van de gepensioneerden in het ANWB-Pensioenfonds. Gezien de vele veranderingen in de pensioenwereld in Nederland en de op handen zijnde veranderingen bij het ANWB-Pensioenfonds, houden zij de ontwikkelingen scherp in de gaten en bewaken zij een goede informatieverstrekking aan onze leden. De VG-ANWB zal indien nodig extra informatie aan de leden verstrekken.

Sociaal Fonds

Tijdens de ALV van 2018 bleek de tekst in het jaarverslag 2017 over de ontwikkelingen van het Sociaal Fonds niet juist te zijn. In overleg met Michel de Korte, onze vertegenwoordiger in het bestuur van het Sociaal Fonds, is een nieuwe tekst opgesteld. Het jaarverslag 2017 dient nu onder de kop Sociaal Fonds als volgt te worden aangepast:

Sociaal Fonds in 2017

Michel de Korte is onze vertegenwoordiger in het Sociaal Fonds. Hij licht toe wat er verandert.

Met ingang van 1 januari 2017 werden voor de ANWB-medewerkers in actieve dienst veranderingen doorgevoerd in de uitvoering en de financiering van de sociale (psychische) hulpverlening. Hierdoor daalt het aantal keren waarop een beroep wordt gedaan op het ANWB Sociaal Fonds. Het Bestuur van het Fonds zoekt voor deze groep medewerkers naar alternatieve vormen van sociale hulp/ondersteuning. Voor het uitvoeren van pilots komt budget beschikbaar. In het HR-beleid wordt voor elke medewerker een jaarlijks budget beschikbaar gesteld van € 700,- voor opleiding en training. In 2018 wordt gestart met een 'omscholingsbeurs' als aanvulling op het HR-beleid. Het Fonds stelt daartoe – onder strakke voorwaarden – voor een (beperkte) groep medewerkers die wil/moet worden omschoold een extra budget beschikbaar. In september 2019 wordt deze proef geëvalueerd.

Voor de gepensioneerden die een beroep

doen op het Sociaal Fonds verandert er niets in de al jaren bekende regelingen.

Ook in 2018 was Michel de Korte onze vertegenwoordiger in het bestuur van het Sociaal Fonds. Er werd verder overlegd over de nieuwe mogelijkheden voor besteding van de gelden. Een beperkt budget is nog beschikbaar voor gepensioneerden die een beroep daarop doen. In de praktijk komt een hulpverzoek van gepensioneerden echter zeer zelden voor.

De NVOG

De VG-ANWB is lid van de NVOG (Nederlandse Vereniging van Organisaties van Gepensioneerden), een organisatie, waarin veel kennis bijeengebracht is over pensioenen en de zorg en van waaruit de belangen voor gepensioneerden in Nederland behartigd worden in politiek Den Haag. Beno Koens blijft samen met voorzitter Dick Kooman deelnemer in het platform, waar periodiek overleg plaatsvindt met zusterverenigingen.

Tot slot

Het bestuur bedankt graag hartelijk allen, die zich in het afgelopen jaar op welke wijze dan ook voor onze vereniging hebben ingezet.

Het Bestuur

Hans Deijns

Geboren op 20 juni 1953 en opgegroeid in Delft. Sinds maart 1978 was ik bij de ANWB als medewerker personeelsplanning in dienst bij de 'Staf van de Wegenwacht', de laatste jaren als sectiechef van het Wegenwacht Secretariaat. In die tijd ben ik twee periodes namens de Wegenwacht lid van de ANWB Ondernemingsraad geweest, waarvan de laatste twee jaar als voorzitter. Na de OR-periode ben ik een aantal jaren actief gebleven in diverse OR-commissies, zoals de arbeidsvoorwaarden- en de vertrouwenscommissie.

Gedurende zo'n 15 jaar ben ik secretaris en plaatsvervangend voorzitter geweest van de federatie personeelsvereniging ANWB, het overkoepelend hoofdbestuur van alle ruim 30 personeelsverenigingen bij de ANWB. Na deze periode was ik nog 5 jaar voorzitter van de ANWB-computerclub.

Medio 1990 ben ik gevraagd om als 'new business manager' het project Autorijles-

kampen te gaan opzetten en managen en kort daarna ook om de afdeling Rijvaardigheid en de KNAC-slipbanen te gaan leiden. In de jaren daarna heb ik de businessunit Le-dencursussen opgezet. In die periode ontwikkelde het project Autorijleskampen zich heel positief en werden de eerste stappen gezet naar een nieuwe activiteit. ANWB Rijopleiding werd landelijk uitgevoerd door externe partners/rij scholen.

Na een haalbaarheidsstudie naar een Rijvaardigheidscentrum naar voorbeeld van dergelijke activiteiten bij de ADAC, CSI en ÖAMTC, werd het Test en Trainingscentrum in Lelystad ontwikkeld. Als lid van de bouwcommissie heb ik bijgedragen aan de realisatie daarvan. Hoewel de activiteit ANWB-Rijopleiding redelijk onderscheidend was – door het gebruik van verkeersoefenterreinen en een rijopleiding in 10 dagen – deden nieuwe innovaties zoals Rijsimulatoren hun intrede in de rijopleidingen. Als manager Rijopleidingen heb ik met externe partners 30 rijsimulatoren laten produceren, waarbij de ANWB de investering deed en de ANWB-Rij scholen via een leaseconstructie de exploitatie verzorgden.

In 2003-2004 werd, naar voorbeeld van de ÖAMTC, gestart met het verzorgen van praktische verkeerslessen voor basisschoolkinderen. Als Manager Streetwise mocht ik deze activiteit mede vormgeven. ANWB Streetwise werd een geweldig succes. Binnen 4 jaar was de organisatie gegroeid van 5 mensen tot wat het nu is met 50 parttime instructeurs, 50 vrijwilligers met zes teams en meer dan 1000 schoolbezoeken per jaar. Een aantal jaren geleden werd besloten ook verkeerslessen te geven aan leerlingen van het voortgezet onderwijs. Nieuwe producten werden toegevoegd aan het bestaande concept: een Verkeersbus, waarmee Streetwise *Next level* naar de scholen gaat en een Virtual Reality-bril, waarmee je door een virtuele wereld rijdt en allerlei verkeerssituatie ervaart.

Eind 2017 heb ik de werkzaamheden overgedragen aan mijn opvolgers en ben ik gestopt met werken. Vervolgens heb ik ruim 10 maanden m'n verlofdagen opgemaakt en ben ik in november 2018 officieel met pensioen gegaan.

Wij, mijn vrouw en ik, zijn in juli 2016 van Alphen aan den Rijn naar Twist in Duitsland verhuisd. Na ruim een jaar allerlei klusjes thuis te hebben gedaan, begon het weer te kriebelen en heb ik me gemeld om actief te worden bij de VG-ANWB. Inmiddels ben ik tijdens de afgelopen ALV benoemd tot bestuurslid met als aandachtsgebied de Coördinatie van Evenementen en Activiteiten. Na de zomer zal ik me hieraan gaan wijden.

Hans Deijns

Verlag ALV 12 april 2019

De jaarlijkse algemene ledenvergadering van onze vereniging vond op 12 april jl. plaats op het hoofdkantoor van de ANWB, in aanwezigheid van 57 leden.

De gebruikelijk presentatie vooraf werd dit jaar gegeven door Jan Roos, lid van onze vereniging en voormalig Bondspresentator. Hij schetste het wel en wee van de ANWB door de jaren heen, op de van hem bekende aansprekende beeldende wijze, met vele interessante wetenswaardigheden.

Notulen, jaarverslag en financiën

Bij de opening werd stil gestaan bij degenen, die ons in het afgelopen jaar zijn ontvallen.

Daarna ging de ALV zonder opmerkingen akkoord met de agenda van de vergadering, de notulen van de ALV van 2018 en het jaarverslag 2018. Vervolgens gaf penningmeester Bert Nollen nadere uitleg over de financiën. De kascommissie sprak daarna zijn waardering uit voor het werk van Bert en gaf zijn akkoord over de financiële gang van zaken. Die goedkeuring was voldoende aanleiding voor de ALV om het bestuur te dechargeren voor het gevoerde financiële beleid.

De ALV stemde vervolgens ook in met de begroting zoals in de financiële stukken gepresenteerd, met daarop aansluitend tevens goedkeuring voor de voorgestelde verhoging van de contributie met € 2,- naar € 20,-.

Daarbij blijft de korting van € 3,- van kracht bij verstrekking van de machtiging tot automatische incasso van de contributie.

Huishoudelijk Reglement

In het Huishoudelijk Reglement dienden dit jaar een paar aanpassingen plaats te vinden.

Allereerst om tegemoet te komen aan de eisen van de nieuwe privacy-wetgeving. Met de aanvulling legt de vereniging zich vast om verantwoord om te gaan met de gegevens van de leden. Daartoe wordt een tweetal documenten gehanteerd:

- de Toestemming gebruik persoonsgegevens, waarmee elk lid afzonderlijk expliciet toestemming dient te geven voor het gebruik van zijn/haar gegevens en fotomateriaal;
- een Verwerkersovereenkomst, waarmee aan contractpartijen van de vereniging voorwaarden worden gesteld voor het gebruik van persoonsgegevens van de leden, uitsluitend voor het door de vereniging bedoelde gebruik.

Ten tweede was het nuttig om met de opname in het HR de binnen de vereniging gehanteerde vergoedingsregelingen nu ook formeel vast te leggen. In deze regelingen zijn de tarieven weergegeven voor de vergoedingen van de regelmatige en incidentele kosten, die de actieve leden ten behoeve van de vereniging maken.

Ten derde is de aanvulling voorgesteld om een planning aan te houden voor bepaalde vaste items in de diverse kwartaalnummers van de Buitenband, zoals dat ook in het verleden gebruikelijk was. Zo zal steeds in het zomernummer inhoudelijk verslag worden gedaan over de ALV en behoeven de leden voor die informatie niet te wachten op de notulen van de ALV, die ze pas bijna een jaar later ontvangen. De

plaatsing van dit verslag is een voorbeeld van wat hiermee bedoeld wordt.

Ook met het voorstel voor de aanpassingen van het HR kon de ALV volledig instemmen.

Kascommissie

Bij de benoeming van de kascommissie voor het komende jaar moest afscheid genomen worden van Margreet Albers, omdat ze haar maximale termijn van 4 jaren had bereikt. Margreet was op vakantie en zal op een ander moment voor haar bijdrage worden bedankt. Michel de Korte blijft aan als lid en Willem Amons blijft reservelid. Arie Spaans, al eerder lid van de kascommissie, gaf aan bereid te zijn een nieuwe termijn te aanvaarden, wat door de ALV graag werd aanvaard.

(Her)verkiezing bestuur

Bij afwezigheid van tegenkandidaten kon de ALV bij acclamatie instemmen met de voordracht van het bestuur voor herverkiezing van de huidige bestuursleden. De ALV stemde ook van harte in met de voordracht van Hans Deijns als nieuwe coördinator Evenementen. Hans volgt daarmee Annette Nootenboom op, die al 2 jaar niet meer lid van het bestuur was, maar in afwachting van een opvolger haar taken als coördinator Evenementen nog uitvoerde. Hans zal samen met Annette een Evenementencommissie vormen, waartoe ook Jacques van 't Riet zal toetreden. Het bestuur bestaat daarmee uit: Dick Kooman, Frank Twiss, Bert Nollen, Jaap de Wever, Mieke Geursen, Rolf van der Loo, Gerard de Regt en Hans Deijns.

Na de beantwoording van een aantal vragen bij de rondvraag kon de vergadering op tijd worden afgesloten.

Dick Kooman, voorzitter

Geslaagde excursie Orchideeën Hoeve in Luttelgeest en het Woudagemaal in Lemmer

Een uitje van de VG-ANWB voor ons leden in Groningen is bijna een thuis wedstrijd. En toch jammer genoeg zijn er weinig collega's uit het noorden aanwezig. Maar de mensen uit de verder weg gelegen gewesten zijn ruim vertegenwoordigd. Heel leuk en gezellig. We ontmoeten elkaar bij de Orchideeën Hoeve te Luttelgeest.

Om half elf worden wij hartelijk welkom geheten met koffie of thee en een heerlijk gebakje. Er is zelfs rekening gehouden met mensen met een dieet. Aansluitend gaan we op eigen gelegenheid door de kassen wandelen. Om 12.30 uur worden we terug verwacht voor de lunch, maar de tijd vliegt voorbij, er is zoveel te zien. Natuurlijk de

Bij verrassing kreeg de redactie dit verslag van Greta Zaaijer binnen, inclusief vele foto's. Deze enthousiaste actie heeft Mieke Geursen tijd en energie bespaard, waarvoor dank. (red.)

prachtige orchideeën en daarnaast de nodige planten, die wij zelf in de huiskamer als kamerplant hebben staan, hier wel 10 keer groter.

Jaloers kijk ik naar een Clivia, ik ben al blij met één bloem eens in de drie jaar en hier is het bijna een bos, enorm. Zo mooi. Ook zien we aapjes, maar die zijn te snel om te fotograferen.

Diverse soorten vissen, schildpadden en in de vlindertuin de prachtigste vlinders. Natuurlijk is er ook wat nostalgie in de vorm van oude tractoren, antieke landbouwwerktuigen tot ouderwetse brommers aan toe.

En zo is het in no time half een. Terug naar het restaurant waar de lunch op ons staat te wachten. Heerlijke tomatensoep met heel veel balletjes. Dan komen er diverse soorten broodjes, hard en zacht, croissants, suikerbrood, rozijnenbrood. Diverse soorten beleg, hartig en zoet en ook nog eens een kroket. Heel goed verzorgd. We laten het ons goed smaken.

Na de lunch rijden we bijna in colonne

naar het Woudagemaal in Lemmer. Door de grote hoeveelheid auto's geeft dat even de nodige stress. Uiteindelijk staan we allemaal geparkeerd en worden we verwelkomd door mevrouw Boesjes, de directrice van het Woudagemaal, die speciaal voor ons ANWB-gezelschap aanwezig was.

We worden in groepen verdeeld en zien eerst een leuke film in 3D over het 100-jarig bestaan van het Woudagemaal. In 2020 bestaat het Woudagemaal echt honderd jaar en hoopt men dat Koning Willem-Alexander aanwezig zal zijn bij de festiviteiten in navolging van koningin Wilhelmina, die het gebouw in 1920 heeft geopend.

Na de film krijgen we een rondleiding met gids. De arme man wordt bestookt met technische vragen van onze wegwacht-technen. Leuk om te zien en te horen. De mannen hebben mazzel, want er zijn revisiewerkzaamheden aan de gang en zo kunnen de technici ook de binnenkant van de stoommachines bekijken. We lopen een rondje in en om het gebouw en we hebben er geweldig weer bij.

Terug in de ontvangsthal staat er weer een drankje en een hapje op ons te wachten. Sommigen van ons zitten heerlijk buiten op het terras met een geweldig uitzicht op het IJsselmeer en een prachtig skûtsje, dat vlakbij afmeert.

We kunnen terugkijken op een zeer geslaagde dag. Bij het afscheid krijgen we allemaal een fraaie orchidee mee naar huis. Ik kijk alweer uit naar het uitje in juni in Haarlem. Voor mij dan geen thuiswedstrijd, maar wel heel leuk om ook weer bij te zijn. VG-ANWB, vooral zo doorgaan!

Hartelijke Groet,
Greta Zaaijer, Nieuwolda

Alle foto's zijn te zien op onze website: www.vg-anwb.nl

Fotografie: Mieke Geursen

NOSTALGIE

WW-station 't Harde

Deze foto is gemaakt in het begin van de jaren '60. Het gebouwtje heeft dienst gedaan als directieket van Rijkswaterstaat en ook als Wegenwachtstation 't Harde. In 1970 zijn wij van de Wegenwacht verhuisd naar een nieuw gebouw, schuin erachter in het bos. Dit was een stenen gebouw met een moderne meldkamer. Er is toen ook een begin gemaakt met het plaatsen van de praatpalen. De foto is beschikbaar gesteld door Popko Snip, ww 121, werkzaam van 15 okt. 1962 tot 1 dec. 2000.

Website nieuws

U bezoekt toch ook regelmatig onze website www.vg-anwb.nl? Dan zult u zeker de vernieuwingen wel hebben opgemerkt, die de laatste tijd zijn doorgevoerd. Onderstaand volgt een opsomming:

Foto's

Zo is al sinds enige tijd de rubriek met foto's aanzienlijk uitgebreid. Via de menukeuze Foto's => Verleden kunt u de reportages van alle VG-ANWB evenementen van voorgaande jaren, zoals Nieuwjaarsrecepties, ALV's, Infomiddagen en Excursies bekijken en wel terug tot 2010.

Buitenbanden

Daarnaast kunt u via de menukeuze Buitenband => Archief alle ons ter beschikking staande Buitenbanden raadplegen, inclusief de eerste drie nummers uit 1981 en 1982.

Jaarverslagen en notulen ALV's

Ook alle Jaarverslagen van onze vereniging en de notulen van de ALV's zijn online te raadplegen. Ga hiervoor via het menu naar Over ons => ALV en klik daar op de bewuste knop. Voor raadpleging van de notulen moet u eerst inloggen.

RCP-ers

Inloggen moet u ook als u de lijst met RCP-ers wilt raadplegen. Deze lijst is in een nieuw jasje gestoken, te bereiken via de

nieuwe menukeuze Regio's => Indeling en als u daar op een afbeelding (van een RCP-er of vacature) klikt dan krijgt u de ledenlijst van die betreffende regio voorgeschoteld. Helaas zijn er vrij veel vacatures, maar aanmeldingen als RCP-er zijn welkom. Ook de menukeuze Regio's => Nieuws is nieuw. Hier is de laatst verschenen RCP-nieuwsbrief te raadplegen.

Excursies

Nieuw is ook het historisch overzicht van (bijna) alle excursies die door de VG-ANWB georganiseerd zijn. Deze lijst omvat de rubrieken Jaar, Datum, Aantal deelnemers, Bestemming en Beschrijving. Hij is te bereiken via de menukeuze Acti-

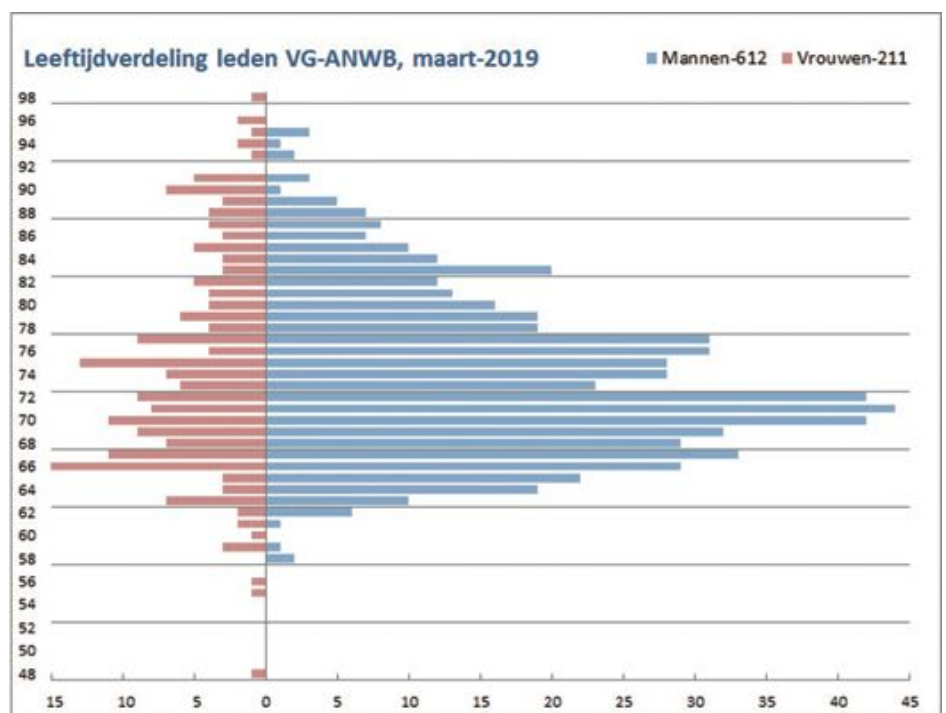
viteiten => Excursies en dan onderaan de pagina op Overzicht klikken.

Stukken

Via de menukeuze Over ons => officieel kunt u de nieuwe Statuten en het vernieuwde Huishoudelijk Reglement openen of downloaden. Ook op deze pagina kunt u de door de VG-ANWB gehanteerde AVG-regels nalezen in onze Privacyverklaring.

Ten slotte houden wij u voortdurend op de hoogte van nieuws via de Berichten, zowel over ontwikkelingen bij onze vereniging als bij de ANWB. Wij wensen u veel lees- en kijkplezier bij uw bezoek aan de website.

Luc van der Woude, *Webmaster*

Door Luc van der Woude

Vaartocht vanuit Middelburg naar Veere

Ook in de zomer van 2019 zullen we weer een excursie op het water organiseren en wel op woensdag 21 augustus.

We gaan varen met het schip de 'Lady Madeleine'. In het jaar dat Koningin Beatrix 25 jaar onze vorstin was, heeft ook zij op dit schip gevaren. Uiteraard voldoet het schip aan alle strenge veiligheidseisen en is het tevens geschikt voor hen die minder goed ter been zijn.

We willen om 11.00 uur vertrekken uit Middelburg. Een half uur van te voren bent u al welkom op het schip voor een heerlijk kopje koffie of thee. Daarbij worden Zeeuwse bolussen geserveerd, want dat is de specialiteit van de streek. Neem wel een pakje papieren zakdoekjes mee voor de kleverige handen die u daarna heeft!

De vaartocht gaat richting Veere, waar we van boord zullen gaan voor een stadswandeling onder leiding van deskundige stadsgidsen. Natuurlijk mag u ook op eigen gelegenheid het stadje bezoeken, maar met een gids leer je meer van de historie van de stad. Zij wijzen je vaak op zaken die je zelf zo voorbij zou lopen.

Voordat u Veere gaat bezoeken wordt er aan boord een uitgebreide buffetlunch geserveerd. Natuurlijk zullen daarin ook diverse vissoorten gepresenteerd worden. We verblijven tenslotte in Zeeland.

Na de stadswandeling komt iedereen om 16.30 uur terug aan boord en varen we terug naar Middelburg. Daar zullen we dan om 17.30 uur afmeren aan de Loskade, waar uw auto geparkeerd staat.

Uiteraard krijgt u op een later tijdstip een schriftelijke uitnodiging en kunt u dan alle

informatie ook op de website vinden. Ik durf het bijna niet te zeggen, maar u weet: wij hebben de laatste 10 jaar altijd zonnig en mooi weer op deze vaarexcursie gehad. Hopelijk ook deze keer.

Annette Notenboom

RCP-nieuws

In dit blad vindt u een interview met een van onze Regiocontactpersonen. Zij zijn het, die in hun regio bijzondere contacten onderhouden namens het bestuur. Zij stellen hun tijd beschikbaar om leden te bezoeken. Een dankbare taak, zoals onlangs bleek bij een lid die 90 jaar werd.

Het bloemstuk, dat traditioneel wordt aangeboden, was zeer gewaardeerd, maar vooral het lange gesprek met de bezoekende RCP-er, waarin veel oude ANWB-verhalen werden opgehaald, noemde hij 'een hoogtepunt van zijn verjaardag'. In deze zomerperiode organiseert onze Vereniging weer diverse interessante excursies.

Dit jaar ook naar plaatsen, die niet voor iedereen makkelijk bereikbaar zijn. Soms alleen per auto, hetgeen voor de oudere leden een probleem kan zijn. In deze tijd is meerijden of samen rijden heel gewoon aan het worden. Misschien kan via een RCP-er in de regio een match gevonden worden.

Wel kan het in deze periode voorkomen dat RCP-ers afwezig zijn. Sommigen zelfs voor langere tijd, omdat ze bijvoorbeeld begeleider zijn van ANWB-(kampeer)reizen.

Het is dan plezierig als er tijdelijk een vervanger in de regio is. In West-Brabant is dit recent afgesproken, waardoor de leden toch hun vragen kunnen blijven stellen. Sommige leden in Den Haag e.o. hebben recent een brief gekregen van hun nieuwe Regiocontactpersoon.

Door verhuizingen en sterfgevallen was het nodig een nieuwe indeling van regio's te maken.

Er zijn nu vier personen actief en we zoeken nog naar een nieuwe vijfde RCP-er, die in deze omgeving woonachtig is.

Gerard de Regt
Bestuurslid

Regiocontactpersoon

Ellen Natzijl-Haverkorn van Rijsewijk

Met een kop koffie in de hand zit ik bij Ellen op de bank in haar zonnige appartement te Voorburg.

Al snel merk ik dat Ellen een hoop te vertellen heeft over de ANWB.

En dat is niet zo vreemd, gezien haar lange dienstverband bij de Bond.

Van bijkantoor naar mobiel kantoor
In 1966, vertelt ze, liep zij het 'Bijkantoor' in Arnhem binnen om te vragen wat ze daar nu precies deden. De baas werd erbij gehaald en even later liep ze naar buiten, met een baan! Zo begon haar ANWB-carrière.

Na twee jaar Bijkantoor ging ze op het 'Mobiele kantoor' werken.

Samen met een collega reisde ze de provincie af. 'De mooiste tijd' vindt ze zelf. Die vrijheid en het avontuur... 'Maar', voegt ze eraan toe, 'het waren lange dagen en ook heel hard werken!'

Carrière op het hoofdkantoor

In 1972 vertrok ze voor de liefde naar Den Haag en werd medewerkster bij het Reisbureau van GVI op het hoofdkantoor. Hier werkte ze onder andere mee aan het project Intas, een nieuw automatiseringssysteem voor het reisbureau. In 1992 werd ze gevraagd om secretaresse te worden van Cees van de Vlekkert, destijds hoofd Service en Verkoop, later directeur Hulpverlening.

En de laatste jaren bij Hulpverlening was ze de rechterhand van adjunct-directeur Erik Klinge. Door haar diverse functies

heeft ze veel collega's binnen de ANWB leren kennen. Zo kennen Ellen en ik elkaar van de Alarmcentrale.

Haar verhalen roepen bij mij dan ook veel bijzondere en hilarische herinneringen op. In 2006 mocht Ellen, als een van de laatsten, met 40 dienstjaren van de VUT gaan genieten. Kort daarna werd deze mooie regeling afgeschaft.

Mensenmens

Na het afscheid bij de ANWB is Ellen niet stil gaan zitten.

Ze werkt en etaleert al jaren in de Wereldwinkel, is creatief bezig en zit in de adviescommissie van de VVE. Daarnaast is ze druk met het Ledensecretariaat van de VG-ANWB.

Regiocontactpersoon van de VG-ANWB is ze echter al sinds 2009.

Haar regio bestrijkt Voorburg en Den Haag Mariahoeve en bevat 33 leden. Toen Ellen als RCP-er begon, wist ze helemaal niet hoe ze het zou aanpakken. Ondanks haar grote ANWB-netwerk beseftte ze dat ze een aantal oud-collega's in haar regio niet kende, dus belde ze deze leden met de vraag of ze een bezoekje op prijs stelden. Iedereen reageerde enthousiast en inmiddels zijn hieruit mooie contacten ontstaan.

Alle nieuwe leden ontvangen altijd een persoonlijke welkomstkkaart. Daarnaast wordt een bosje bloemen of een kaartje bij jubileum of ziekte ook zeer gewaardeerd. Ellen houdt haar contacten warm.

Zo maakt ze regelmatig een praatje met haar buurman, oud-directeur IJntema, en heeft ze nog steeds contact met haar collega's van het eerste uur.

Ellen heeft wel gemerkt dat sommige alleenstaande oud-collega's in haar regio eenzaam zijn.

Met name die oud-collega's zijn erg blij met het contact.

Volgens Ellen zijn de persoonlijke contacten een belangrijk onderdeel van wat onze vereniging wil uitdragen en dit is precies wat zij het leukste vindt aan de functie van regiocontactpersoon.

José Noordman

Henk werd eind oktober 1931 geboren in Nieuwe Pekela (Groningen) als de Benjamin in een gezin van vier kinderen. Henk is dus nu 87 jaar. Hij heeft nog twee oudere zussen en één broer. Zijn oudste broer is 76 jaar geworden, maar zijn beide nog in leven zijnde zussen zijn inmiddels 90 en 88 jaar! Zijn vader kwam uit Zeeuws-Vlaanderen en zijn moeder uit Dordrecht. Vader studeerde theologie in Amsterdam en begon als dominee in Driesum nabij Dokkum en daarna in Nieuwe Pekela. Later verhuisden zij naar Wagenborgen, waar vader geestelijk verzorger werd. Zijn vader is 83 jaar geworden. Zijn moeder, zoals gebruikelijk in die tijd, was – meer dan voltijds- huisvrouw als echtgenote van een dominee, wonende in een grote pastorie met grote tuin en de zorg voor vier kinderen. Moeder is 71 jaar geworden.

Na de lagere school ging Henk naar de MULO, waar veel lessen werden gemist door de 2e wereldoorlog. En ik was al geen hoogvlieger' zegt Henk. Maar tijdens zijn militaire dienstdienst deed hij in de avonduren een opleiding handelscorrespondentie, wat hem in zijn latere carrière beslist geen windeieren heeft gelegd.

Na zijn dienstdienst volgde hij de HBO-opleiding Autotechniek in Apeldoorn. Daar leerde hij zijn vrouw, Guus Hunnink, kennen. Hij begon zijn werkzame leven in een garage in Arnhem. In 1959 stuitte hij op een advertentie van de ANWB en solliciteerde hij. Na een goed gesprek met de heren Roosevelt, Van Deelen en Bos werd hij aangenomen op de Technische Voorlichtingsdienst. Op 19 mei 1959 startte zijn ANWB-carrière en eindigde hij na 32 jaar in 1991 als Chef de bureau Expertise Motorvoertuigen.

Henk was de tweede persoon in de historie van de ANWB die ging repatriëren: een Mini ophalen uit Duitsland! 'Toen werd repatriëren nog als werk aangemerkt' vertelt Henk. 'Later moest je dat in je vrije tijd doen'.

In augustus 1959 trouwde hij met Guus en moest er i.v.m. zijn baan bij de ANWB in Den Haag 'geëmigreerd worden naar het verre Westen des lands'.

Zij vonden woonruimte in Den Haag Mariahoeve, waar zij tien jaar woonden.

Ook Guus vond een baan als secretaresse bij de PKN in Leidschendam. Echter, toen er kinderen kwamen moest ze stoppen, maar startte een opleiding tot lerares handenarbeid. Daarmee kon zij uiteindelijk moederschap met werk verenigen, totdat dit vak op de scholen werd afgeschaft.

Henk was een actief persoon en stortte zich op veel nevenactiviteiten. Zo werd hij in Den Haag leider van een jeugdclub in Mariahoeve en was hij ouderling van de Gereformeerde Kerk aldaar en later in Voorschoten.

Henk en Guus kregen 2 kinderen: een dochter, Bernadine (58 jaar) en een zoon, Jaco (54 jaar). Zij hebben inmiddels 4 kleinkinderen en binnenkort 3 achterkleinkinderen waarvan 1 tweeling.

In 1969 verhuisden Henk en Guus met hun kinderen naar een nieuwbouwwoning in Voorschoten. Saillant detail: Guus moest over de aankoop alleen – en wel à la minute – beslissen, omdat het huis anders aan de volgende kandidaat op de lijst zou worden toegewezen. Henk was namelijk een paar dagen aan het repatriëren en mobiele telefoons bestonden toen nog niet.

Ook binnen de ANWB was Henk actief: hij heeft twee zittingstermijnen volgemaakt als lid van de raad van bestuur Pensioenraad; Als technisch begeleider is hij zes maal mee geweest met een kampeerreis en repatrieerde hij uiteindelijk zestien keer een auto. Maar daarnaast was hij in zijn vrije tijd ook zeer actief in en rondom zijn woonplaats Voorschoten. Zo was hij bijvoorbeeld 19 jaar lang secretaris/penningmeester van de volleybalclub (waar hij 22 jaar zelf speelde) en was hij penningmeester bouwfonds kerk Noord-Hofland.

Hij heeft samen met Guus veel aan en in het huis geklust. Daarin vullen ze elkaar ook goed aan: Guus van het bedenken/overdenken/helpende hand en Henk van de uitvoering. Tot 5 jaar geleden heeft Henk twintig jaar een volkstuin gehad en ook voor die vereniging maakte hij zich verdienstelijk: 2 periodes deed hij tuinkeuringen en hij 2 jaar tuincommissaris en 4 jaar secretaris.

Helaas kan hij tegenwoordig nog weinig actief zijn. Hij heeft ernstige reumatische artritis en het zicht uit een oog is bijna verdwenen. 'Ook mijn korte- termijn-geheugen begint hier en daar een steekje te laten vallen' zegt Henk. Lopen gaat moeizaam en fietsen en autorijden kan hij niet meer.

Toch verveelt hij zich niet. Hij leest nog de krant en tijdschriften, volgt het nieuws op de TV en luistert graag naar klassieke muziek, waarbij orgelmuziek zijn favoriet is. Daarover vertelt hij met veel enthousiasme en zegt en passant, dat ook hijzelf orgel heeft gespeeld, evenals zijn vader en zijn broer. Zijn vader heeft zelfs twee orgels laten bouwen voor de kerk in Nieuwe Pekela en in Wagenborgen.

Sinds twee jaar gaan Guus en Henk niet meer op vakantie. De tuin is hun vakantieverblijf. 'Ik ben blij dat ik niet meer zo hard hoeft te werken, maar ik heb het altijd erg naar mijn zin gehad bij de ANWB', zegt Henk.

Motto van Henk: 't Leven komt zoals het is '!

Bij het ter perse gaan van dit nummer blijkt Henk ernstig ziek te zijn opgenomen in het ziekenhuis en helaas op 30 mei overleden. (red.)

Pensioen & Zorg

Automaat

Er zijn auto's met een versnelling, waarbij je jezelf bezig mag houden met schakelen. Er zijn ook auto's met een automaat. Met een klein beetje geluk maar één keer schakelen tussen huis en Den Haag. Dat is dus iets van anderhalf uur ontspannen rijden. Tenzij de files roet in het eten gooien.

Ooit ingegeven door de visuele handicap van mijn vrouw heb ik in het verleden een automaat aangeschaft. Het mocht niet baten. Ze heeft haar rijbewijs niet verlengd en ik heb weer een auto met een handschakeling aangeschaft. Want ja, die was toch goedkoper. Maar van die aankoop kreeg ik spijt. Dus nu rij ik al weer jaren automaat. De vorige auto kreeg kuren in de versnellingsbak. De oplossing van het probleem is bij de garage nooit gevonden, maar gelukkig had de wegwacht een noodoplossing.

Wat dit met pensioenen te maken heeft? Eigenlijk niets. Maar bij pensioenen heb je ook twee mogelijkheden. Je druk maken (door met de hand te schakelen) of rustig blijven (de automaat gebruiken). In beide gevallen kom je van A naar B. Het pensioen blijft komen.

Maar dat pensioen gaat steeds meer met horten en stoten. De rendementen van de pensioenfondsen zijn best aardig. Toch dreigen er kortingen. Dat laatste vanwege de lage rente. Onder de motorkap van het pensioenwezen is het rumoerig. Er wordt al lang gesproken over een pensioenakkoord. Bijna was het zover, maar toen vonden de vakbonden het welletjes en stopten ze met de onderhandelingen. En op het moment dat ik dit schrijf is er nog geen vooruitgang. Het doet me wel erg sterk denken aan mijn vorige auto. Wel een draaiende motor, maar verder geen beweging in te krijgen. Toen was er nog een vindingrijke wegwacht, die het lukte om er wel beweging in te krijgen. Bij alle pensioendiscussies mis ik die vindingrijkheid bij politici en vakbonden.

Bij het pensioenoverleg zijn de werkgevers, de vakbonden en de regering betrokken. Pensioenfondsen, noch gepensioneerden zitten bij dat overleg. Maar het resultaat van het overleg heeft wel grote gevolgen voor die pensioenfondsen én gepensioneerden. Zo is er discussie over een verandering in de premiesystematiek. Zo'n verandering zou – landelijk gezien – een tekort opleveren van € 60 tot € 100 miljard, afhankelijk van de rente. Zo'n bedrag zou volgens Minister Koolmees moeten worden opgebracht uit de premies. Echter, noch werkgevers noch de vakbonden willen de pensioenpremies verder verhogen. Bij invoering van een pensioenakkoord dreigen pensioenfondsen straks dit tekort te moeten financieren uit het vermogen van het fonds. Daardoor ontstaat het gevaar dat de indexering van uitkeringen gevaar loopt en is er extra risico op kortingen.

Hetzelfde risico geldt voor een bevroering van de pensioenleeftijd op 66 jaar. Dat is de hoofdinzet van de vakbonden. Bevroering van de pensioenleeftijd is zeker een punt, waarin de

organisaties van gepensioneerden zich kunnen vinden. Maar – afhankelijk van de gekozen leeftijdsgrens – moet het pensioenfonds daarvoor extra vermogen bezitten. Ook dat vraagt bij de huidige plannen in het pensioenakkoord om een premieverhoging. Zonder die verhoging van de premies gaat een lagere leeftijdsgrens ten laste van het vermogen van het pensioenfonds. Het gevolg is wederom dat gepensioneerden de dupe worden.

Voorts zijn er nog twee zaken. Ten eerste kan een nieuw pensioenakkoord inhouden dat actieven – degenen die nu nog pensioenpremie betalen – hun pensioen in een apart fonds gaan opbouwen. Dus een pensioenfonds, dat los staat van het fonds van gepensioneerden. In dat 'dode' fonds komen dus geen premies meer binnen. Ten tweede is er bij een overgang van het huidige pensioensysteem naar een nieuw systeem nog veel onduidelijk over de rekenregels, die dan gaan gelden. Wel is zeker dat beide zaken grote invloed hebben op de hoogte, de indexering en de kans op korting van het pensioen van gepensioneerden. Dat geldt ook voor de werkenden, die nu nog pensioen opbouwen. Besturen van pensioenfondsbestuur hebben daar geen invloed op.

Daarom is het voor alle gepensioneerden, deelnemers en slapers van een pensioenfonds van belang dat een nieuw pensioenakkoord evenwichtig is en de instemming heeft van vertegenwoordigers van gepensioneerden. Organisaties van gepensioneerden eisen daarom een gelijkwaardige plaats aan de onderhandelingstafel van dit pensioenakkoord, waar naast de minister ook de werkgevers en vakbonden aan deelnemen. Om die eis kracht bij te zetten is eind mei een petitie aangeboden aan de voorzitter van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). De petitie is – in het belang van alle (toekomstig) gepensioneerden – gestart door de gepensioneerdenorganisaties NVOG en KNVG onder het motto: "Niet korten, wel indexeren. Geen pensioenakkoord zonder gepensioneerden". Zowel NVOG als KNVG zijn koepelorganisaties van verenigingen van gepensioneerden. Beide koepelorganisaties staan op het punt om te fuseren tot één nieuwe organisatie. Zoals bekend is de VG-ANWB lid van NVOG. Laten we hopen dat de gepensioneerden aan tafel mogen komen en een vindingrijke bijdrage kunnen leveren.

Dekkingsgraad redelijk stabiel

De beleidsdekkingsgraad van het ANWB-pensioen blijft redelijk stabiel en schommelt iets boven de 100%. Maar dat is te weinig om kortingen in 2020 te voorkomen, hoewel er nog veel kan gebeuren. Een goed pensioenakkoord en een stijgende rente zouden de weegschaal de goede kant op kunnen laten gaan.

Laten we voorlopig hopen op een goede afloop.

Toekomstverkenning bij het Pensioenfonds ANWB

Over de toekomst van het ANWB Pensioenfonds valt nog weinig nieuws te melden. Er is overleg tussen het bestuur met het Verantwoordingsorgaan en met de Raad van Toezicht. Het kan dus nog wel even duren voordat er definitieve besluiten vallen.

Beno Koens
bkoens@hetnet.nl

Ledensecretariaat

Personalia per 20 mei 2019

Nieuwe leden:

Dhr. K.B. Kroon, Wolvega, ex chef afd. Milieu & Landschap
Dhr. H. (Henk) Denissen, Oisterwijk, ex wegenwacht
Mevr. W.E. (Wink) Bonet, Delft, ex klachtbehandelaar
Dhr. P.F. (Peter) Pantus, 's-Gravenpolder, ex wegenwacht
Mevr. E. (Emmy) Hinsemann-Sterk, Voorburg, ex informaticus, receptioniste, trainer coach

Verhuisd:

Dhr. H. van Erven, van Zaltbommel naar Gameren, tel. ongewijzigd
Dhr. H.W. Hofman, binnen Apeldoorn naar nieuw adres
Dhr. H. Vegter, van Eelde naar Leek
Mevr. G.N. Borsje, van Den Haag naar Sliedrecht
Dhr. T.J. de Vos, van Beekbergen naar Deventer
Mevr. A.G. Benten-Bosma, binnen Groningen naar nieuw adres

Overleden en lidmaatschap (voorlopig) overgezet op partner:

Dhr. G. Kempe, 's-Heer Hendrikskinderen, 28 februari 2019
Dhr. P.N. Westenbroek, Ommen, 23 maart 2019
Dhr. K. Withaar, Den Haag, 11 mei 2019

Overleden en uitgeschreven:

Mevr. J.G.A. Hudig-Lind, Voorschoten, 9 februari 2019
Dhr. A. Klaver, Beetsterzwaag, 22 maart 2019
Dhr. J.G.J. Vroomans, Nederhorst den Berg, 4 april 2019
Mw. J.M. Spaans-Spoor, Rijswijk, 20 april 2019

Wijziging huisnummer

Dhr. A. Meijer, binnen Wormer, zelfde adres, nieuw huisnummer

Wijziging regio:

Dhr. H. Vegter, van regio 92 naar regio 89
Mevr. G.N. Borsje, van regio 26 naar regio 53

Regio

Van het Ledensecretariaat

89

71

29

62

26

26

26

26

26

26

26

74

83

89

53

83

92

92

92

92

62

86

38

38

38

38

17

89

65

29

29

29

29

29

29

14

14

14

89

53

53

53

Als deze Buitenband bij u op de mat valt zijn de eerste twee excursies van 2019, nl. Woudagemaal te Lemmer-Orchideeën Hoeve in Luttelgeest en het bezoek aan Haarlem, alweer achter de rug.

Nadat wij de uitnodigingen voor de eerste twee excursies hadden verstuurd, stroomden spoedig de aanmeldingen binnen. Echter, ondanks dat wij in de uitnodiging duidelijk vermeldden dat **'uw inschrijving pas definitief is zodra u zich hebt aangemeld en de kosten op onze rekening hebt overgemaakt'**, bleek na een laatste controle dat een aantal van u (wederom) wel de kosten had overgemaakt, maar zich niet had aangemeld. Omdat onze aanmeldingsadministratie los staat van de financiële administratie, blijkt dit pas op het moment dat de ontvangen kosten vergeleken kunnen worden met de aanmeldingslijst. U kunt zich voorstellen dat we dan voor onverwachte verrassingen komen te staan. Vooral als we daardoor het eigenlijke maximum aantal deelnemers blijken te overschrijden. Gelukkig hebben we dit nu nog met een beetje creativiteit kunnen oplossen, maar dat is geen garantie voor toekomstige excursies. Om teleurstellingen te voorkomen vragen wij u zich dus altijd eerst aan te melden en vervolgens tot betaling over te gaan!

Wat dan wel weer heel goed is gegaan is de samenwerking van Anneke de Regt en Maritza Vroomans. Anneke genoot in de aanmeldingsperiode van een lang tevoren geboekte vakantie. Haar taak werd perfect naadloos overgenomen door haar back-up Maritza!

Tja, en dan hebben wij als ledensecretariaat het eindelijk voor elkaar gekregen dat wij een kamer op het hoofdkantoor (D202) hebben, blijkt nu dat deze kamer - in verband met de verbouwingsplannen van de ANWB (zie vorige Buitenband)- komt te vervallen, lees: wordt afgebroken. Wat nu??

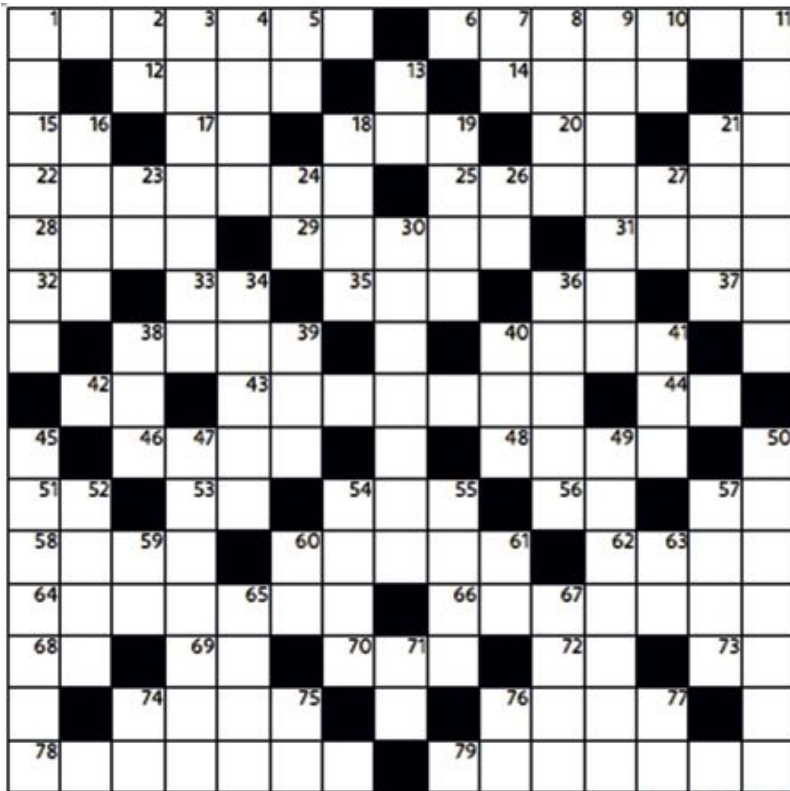
Een van onze leden verhuisde onlangs naar Kroatië. Bereidwillig als wij zijn, stuurden we het ANWB Jubileumboek op zijn verzoek alsnog naar zijn adres aldaar. Wie schetst dan ook onze verbazing dat we datzelfde boek weken later retour gezonden krijgen, aangevuld met allerlei door de douane afgestempelde formulieren. Verdacht pakketje? Adres onbekend?? Na telefonische afstemming met ons lid bleek het adres écht correct en hebben wij het boek persoonlijk afgegeven bij zijn dochter, die hem kort daarna zou komen bezoeken.

Wij wensen u een prachtige zomer toe!

Rolf van der Loo en Mieke Geursen

Puzzel

© www.ruiterpuzzel.nl

50	71	45	79	25	47	66	42	43	49	30	18	2	13	10
31	61	24	28											

De oplossing van de puzzel uit het voorjaarsnummer 2019 luidt:

Jubileumjaar

Wij hebben 39 inzendingen (1 per post en 38 per e-mail) ontvangen. De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 29 april jl.. De winnaar is geworden:

Mevrouw J.M. Baars-Joosten te Westervoort. Van harte gefeliciteerd! De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25,- zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 26 juli 2019 aan:
Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl

Horizontaal

1 Provincie 6 badplaats in Zeeland 12 deel van een schip 14 in zee stekend stenen dam 15 maanstand (afk.) 17 en omstreken (afk.) 18 zeevering 20 maanstand (afk.) 21 Europees record (afk.) 22 straatsteen 25 in het want klimmen 28 deel van het oog 29 Zeeuws gebak 31 lekkernij 32 vogelproduct 33 boom 35 snijwerktuig 36 de dato (afk.) 37 Koninklijk Huis (op kenteken) 38 Engelse duim 40 hoofd-deksel 42 China (in internetadres) 43 gezichts-einder 44 spil 46 gebogen 48 eer 51 geluidsdrager 53 slee 54 grote watervlakte 56 Republiek Libanon (op motorvoertuigen) 57 Gibraltar (in internetadres) 58 deel van het gehemelte 60 nekharen van een paard 62 op het genoemde 64 draagdoek 66 aangeslibde nog niet drooggelegde gronden 68 voorzetsel 69 Bismut (symbool) 70 getuige (afk.) 72 Bijbelboek (afk.) 73 Zweden (in internetadres) 74 baar 76 langwerpige geribde vrucht 78 subsidie 79 wondkramp.

Verticaal

1 Grondsoort 2 daar 3 beetje scheel kijken 4 opschudding 5 niet parkeren 7 voorzetsel 8 milt 9 kennis 10 oudste stad 11 schaaldiertje 13 zeebeweging 16 grondsoort 18 menigte 19 het kiezen 21 echtgenoot 23 voorzetsel 24 getijde 26 vervoersmaatschappij 27 Roemenië (in internetadres) 30 legen 34 kwelder 36 iemand die bloed afstaat 38 inkoop (afk.) 39 mannetjesvis 40 insectengaas 41 zeevering 45 achternaam van bekend schrijfster uit Zeeland 47 schoonmaakgereedschap 49 elektrische artikelen 50 soort neus 52 zandheuvel 54 gereedschap 55 droogvloer 57 plaats in Zeeland 59 Italië (in internetadres) 60 inhoudsmaat 61 namelijk (afk.) 63 geloofsgemeenschap (afk.) 65 kleur 67 schrijfvloeistof 71 landbouwwerktuig 74 persoonlijk voornaamwoord 75 fungerend (afk.) 76 Oersted (afk.) 77 Algemeen Nederlands (afk.).